

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/16/2024
Identifikačné číslo spisu:	7118203906
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7118203906.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa N. B., narodenú X., bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné nám. 9, dieťa rodičov - matky T. A., narodenej X., trvale bytom L., t. č. bytom C., zastúpenou advokátkou JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, PhD., so sídlom Košice, Štúrova 20, IČO: 42 104 521 a otca M. B., narodeného X., trvale bytom L., doručovacia adresa C., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 11P/41/2018, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. decembra 2023 sp. zn. 21CoP/106/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 20. októbra 2023 č. k. 11P/41/2018-4344 zamietol návrh otca z 28. 09. 2023 v znení jeho doplnenia zo 04. 10. 2023, ktorým sa otec domáhal, aby súd uložil matke povinnosť umožniť maloletej účasť na lezeckej súťaži dňa 21. októbra 2023 v priestoroch L., a to buď osobne alebo prostredníctvom otca s tým, že rodičia sú povinní poskytnúť si vzájomnú súčinnosť. Otec tiež žiadal to, aby súd uložil matke povinnosť umožniť účasť dcéry aj na ďalších pretekoch v lezení v kategóriách U8, na ktoré sa maloletá prihlási, a to buď osobne alebo prostredníctvom otca s tým, že rodičia sú povinní poskytnúť si vzájomnú súčinnosť.

2. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného mu 28. septembra 2023 a jeho doplnení dospel k záveru, že otec naliehavý záujem na neodkladnej úprave pomerov k maloletej nepreukázal. Súd prvej inštancie nemal za osvedčené, že by existovala naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletej pre to, že by súčasným stavom bol ohrozený jej život, vývoj, zdravotný či psychický stav. Uloženie požadovanej povinnosti matke, aby umožnila maloletej účasť na súťažiach súd nepovažoval za podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností v zmysle § 35 Zákona o rodine. V závere rozhodnutia súd prvej inštancie opakovane uviedol,

že riešením pomerov v rodine sa bude zaoberať v konaní v o veci samej, v ktorom vykoná náležité dokazovanie a vec rozhodne v súlade s čl. 5 Zákona o rodine.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 18. decembra 2023 č. k. 21CoP/106/2023-4503 rozhodol o odvolaní otca podanom proti vyššie uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré ako vecne správne potvrdil.

4. Odvolací súd sa stotožnil so záverom vysloveným súdom prvej inštancie a konštatoval, že nevzhliadol dôvody, ktoré by opodstatňovali potrebu bezodkladnej úpravy v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Za situácie, že obaja rodičia budú v prvom rade hľadiť na ich maloleté dieťa a jeho najlepší záujem, v ktorom nepochybne nie je presadzovanie si vlastných predstáv a vnucovanie svojich očakávaní, rodičia podľa odvolacieho súdu budú schopní sa spoločne, za súčinnosti maloletej, dohodnúť na tom, ktorej súťaže v lezení sa maloletá zúčastní, a ktorej nie.

5. V súvislosti s podaniami otca, ktorými v rámci odvolacieho konania doplňal svoj pôvodný návrh o návrhy uložiť povinnosť matke osobne odvieť dcéru na tréning lezenia, alternatívne uložiť jej povinnosť absolvovať s dcérou krúžok lezenia a upraviť styk otca s maloletou počas zimných školských prázdnin odvolací súd poukázal na § 362 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej ako „CMP“) a § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) a postúpil vec Mestskému súdu Košice ako súdu prvej inštancie, vecne a miestne príslušnému na rozhodnutie o ďalšom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal otec dovolanie (ďalej aj ako „dovolateľ“), ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na § 420 písm. e) a písm. f) CSP.

7. K dôvodu podľa § 420 ods. e) CSP uviedol, že pred súdom prvej inštancie rozhodoval zaujatý sudca, ktorý mal byť vylúčený, avšak vďaka procesným obštrukciám a šikane konajúcej sudkyne JUDr. Kudlovskej boli vznesené námietky zaujatosti posudzované iba ako namietanie procesného postupu. Rovnako namietol, že v konaní pred odvolacím súdom došlo tesne pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k zmene v zložení senátu z dôvodu krátkodobého rekreačného pobytu jedného z členov senátu, pričom podľa dovolateľa daný dôvod nebol zákonným dôvodom na zmenu v zložení senátu a na odopretie zákonného sudcu účastníkom konania.

8. Dovolateľ zároveň namietol, že súdy oboch inštancií nesprávne právne posúdili skutkový a právny stav veci, pretože jednostranne prijímali tvrdenia matky, ktoré neboli preukázané a prehliadali tvrdenia otca podložené dôkazmi. Odvolací súd rozhodoval len na základe listín zberného spisu, nakoľko celý spis bol u znalkyne, ktorá vo veci spôsobovala procesné prieťahy a obštrukcie. Podľa dovolateľa o neodkladnom opatrení nebolo možné rozhodovať len na základe neúplného súdneho spisu. Uvedené viedlo k odopretiu spravodlivosti a spravodlivého procesu vo všetkých jeho štádiách.

9. Následne otec doplnil svoje dovolanie o informovanie o priebehu styku v dňoch 15. februára 2024 až 19. februára 2024. Zároveň uviedol, že zákonná sudkyňa JUDr. Zuzana Kudlovská opäť klamala, keď na základe ničoho a len jej nevraživosti a zaujatosti voči otcovi a na základe výmyslov matky ustálila, že otec dcéru núti do lezenia. Pani JUDr. Kudlovská má podľa dovolateľa k nemu negatívny vzťah ako k príslušníkovi maďarskej národnostnej menšiny.

10. Z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby odvolací súd uznesenia súdov nižšej inštancie zrušil a vrátil im vec na ďalšie konanie.

11. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie otca je bezpredmetné a irelevantné.

12. Matka vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a dovolacie dôvody otca za irelevantné, preto žiadala dovolanie odmietnuť, príp. zamietnuť.

13. Najvyšší soud Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú aj predpoklady prípustnosti dovolania.

14. V danom prípade bolo dovolanie podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, upravenej v piatom diele prvej hlavy druhej časti CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 až § 77a CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

15. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

16. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

17. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Úspešnosť uplatnenia dovolania je vždy nevyhnutne podmienená primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zjavné, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, okrem iného, aby dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody, a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

19. Pri skúmaní prípustnosti dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia, teda či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania. Z uvedeného dôvodu dovolací súd zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. e) a f) CSP.

20. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. júna 2018 sp. zn. 4Obdo/66/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 76/2018, resp. uznesenie zo 6. novembra 2019 sp. zn. 1Obdo/64/2019) len vtedy, ak toto rozhodnutie má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu

nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/157/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 21/2018). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí zo 14. júna 2017 sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení z 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/157/2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní, ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.

21. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP), ako aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP a konanie tak končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019 sp. zn. 5Cdo/154/2018).

22. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritórne prejednal.

23. V predmetnej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie uznesením z 20. októbra 2023 pod sp. zn. 11P/41/2018 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z 28. septembra 2023, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil matke povinnosť umožniť maloletej účast' na lezeckej súťaži dňa 21. októbra 2023, v priestoroch L., a to buď osobne alebo prostredníctvom otca s tým, že rodičia sú povinní poskytnúť si vzájomnú súčinnosť. Otec sa tiež domáhal toho, aby súd uložil matke povinnosť umožniť účast' dcéry aj na ďalších pretekoch v lezení v kategóriách U8, na ktoré sa maloletá prihlási, a to buď osobne alebo prostredníctvom otca s tým, že rodičia sú povinní poskytnúť si vzájomnú súčinnosť. Odvolací súd predmetné uznesenie potvrdil.

24. Uvedený návrh otca bol vydaný v prebiehajúcom konaní o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu z 03. 04. 2018, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 11P/41/2018, ktoré v čase vydania dovolaním napadnutého uznesenia nebolo právoplatne skončené.

25. Uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej; takým rozhodnutím je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo zmení.

26. Napadnuté uznesenie nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (viď bod 22. tohto uznesenia).

27. Vzhľadom na to, že uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nekonzumovalo vec samu (keďže mohlo byť, a následne aj bolo, dotknuté konečným rozhodnutím v samotnom konaní o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej), teda nejde o rozhodnutie vo veci samej a súčasne nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, ako to predpokladá ustanovenie § 420 CSP, dovolanie nie je prípustné.

28. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

29. Z uvedených dôvodov dovolací súd neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

30. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.